अतिदुःखितोक्तित्वात्तस्य पुत्रकशब्दयोःपौनरुक्त्यंनदोषः ॥ पुत्रकमित्यनुकंपायांकन् ॥ अदानेहेत्वंतरमप्याह ॥ अथेत्यादि ॥ यतः सुंदोपसुंदपुत्रौ कालोपमौ यमतुल्यौ मारीचसुबाहू दैत्यकुलजसुंदोपसुंदाभ्यां यक्षकन्यायांजातत्वेन अगस्त्यशापेनच अतिक्रूरतमौ राक्षसत्वंप्राप्तौ यतस्तौयज्ञविघ्नकरौ अतःसुतंनैवदास्यामीत्यन्वयः ॥ ॥ २५ ॥२६॥ अन्यथा भवताममानयने ॥ अनुनेष्यामि रामागमनायेतिशेषः ॥ २७॥ इतीति ॥ सुहुतः प्रथमंशुष्कसमिद्भिःहुतः पश्चादाज्यसिक्तोअग्निरिवेतियोजना ॥

बालंमेतनयंब्रह्मन्नैवदास्यामिपुत्रकं ॥ अथकालोपमौयुद्धेसुतौसुंदोपसुंदयोः ॥ २५॥ यज्ञविघ्नकरौतौतेनैवदास्यामिपुत्रकं ॥ मारीचश्चसुबाहुश्चवीर्यवंतौसुशिक्षितौ ॥ २६ ॥तयोरन्यतरंयोद्धुंयास्यामिससुहृद्गणः ॥ अन्यथात्वनुनेष्यामिभवंतंसहबांधवः ॥२७॥ इतिनरपतिजल्पनाद्विजेंद्रंकुशिकसुतंसुमहान्विवेशमन्युः ॥ सुहुतइवमखेग्निराज्यसिक्तःसमभवदुज्ज्वलितोमहर्षिवह्निः ॥२८॥ इत्यार्षेश्रीरा०वा०बा०विंशतिःसर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यस्नेहपर्याकुलाक्षरं ॥ समन्युःकौशिको वाक्यंप्रत्युवाचमहीपतिं ॥ १ ॥ पूर्वमर्थंप्रतिश्रुत्यप्रतिज्ञांहातुमिच्छसि ॥ राघवाणामयुक्तोयंकुलस्यास्यविपर्ययः ॥ २ ॥ यदीदंतेक्षमंराजन्गमिष्यामियथागतं ॥ मिथ्याप्रतिज्ञःकाकुत्स्थसुखीभवसुहृद्धृतः ॥ ३ ॥ तस्यरोषपरीतस्यविश्वामित्रस्यधीमतः ॥ चचाल वसुधाकृत्स्नादेवानांचभयंमहत् ॥ ४ ॥ त्रस्तरूपंतुविज्ञायजगत्सर्वंमहानृषिः ॥ नृपतिंसुव्रतोधीरोवसिष्ठोवाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥

उज्ज्वलितः रोषजज्वालाख्यचित्तवृत्तियुक्तः ॥२८॥ इतिरामाभिरामे०रा०वा०बा०विंशतिसर्गः ॥२०॥ ॥७॥ तदिति ॥ स्नेहेन पुत्रस्नेहेन पर्याकुलानि गद्गदानि अक्षराणि यस्मिन्तत्तस्य वचनंश्रुत्वेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अयंविपर्ययः प्रतिज्ञाहानिरूपः राघवाणामयुक्तः ॥ यतोऽयंअस्यकुलस्य विपर्ययः नाशः ॥ विपर्ययपदावृत्तिर्बोध्या ॥ २ ॥ यदिइदं प्रतिज्ञाहानिरूपं क्षमं युक्तं ॥ इदंतत्फलंच यदिक्षमं सह्यंतदा यथागतंगमिष्यामि मिथ्यावादीत्वंसुहृद्धृतःसुखीभवेति विपरीतलक्षणयोक्तिः ॥३॥ धीमतइत्यत्र रोषंदृष्ट्वेतिशेषः ॥ जगदन्यथाकरणसमर्थोयमद्यक्रुद्धःकिंकरिष्यतीतिदेवानांभयं ॥ ४ ॥ त्रस्तरूपं अतिशयेनत्रस्तं ॥ जगत् त्रैलोक्यं ॥ ५ ॥